

(המשך מממוד 31)

אפריים: (צועק קצת) או שאני השתגעתי, או שכולכן משוגעות. על איזה סטורנט את מדברת? על איזה ענייניך? מאיפה את יודעת את חקירה את מדברת? מה זה בכלל מבקש לא לחקור. (פאוזה. שינוי) וחץ מזה, אני מאוד עסוק עכ"ש, שיו, נחמה'לה, אשתי באה ואני מוכרח לסגור כמה עניינים מיישפחתיים.

נחמה:

(מהרלת, בנחמדות ובקסם רב) אה, את רבוקה. אני נחמה. ריי ברנו (מקסימה) בטלפון. נכון? נעים מאוד. תכלו בניעמים. (שינוי) אתם נוסעים לטיול בט"ב? בע? תבקשי ממנו שיראה לך את העל שמורה. חוץ מזה, אני מצטערת על המתחה הזאת. באמת שלא היה שום סטורנט מרוסק (ויד צאת).

דבורקה: הרמה יורדת, אפריים.

כבר חזר. (פאוזה) אולי הוא ה" סטורנט. (בשקט, בקול רוער) אתה באמת לא מתבייש אפ" ריי?

אפריים:

(כועס, שוטם) תמיד את מטיילת על ציר הרחמים, האשמה, הצדק. אפילו כשאת מדברת על הטבע, את מדברת על פרחים נכחיים. דבורקה, כשאת רואה תינוק מת" ייפה, את לא צריכה לררם עליו. הוא יגדל. הוא יהיה גבר חזק. תני לו לבכות. (ניגש לחלון) בר" א לחלון. (היא נשארת במקומה, מתיישבת) תביטי. הם לא אני שים חלשים, דבורקה. הם לא זקוקים לרחמים שלך. הם לא זקוקים לתחנונים שלך (הושת) לפעמים אני מסתכל עליהם, סתם ככה, כשהם הולכים מה" שוק. גנה הזקן הזה עם המקל המגולף והעכאיה הלכנה: הוא ראה את התורכים, אחר כך את האנגלים, אחר כך את הירדנים,



שלמה סדן (גדליה) ודליק ווליניץ (אפריים) בהצגה "אפריים הולך לצבא"

אפריים: למה את מתכוונת?

דבורקה: לרמה, אפריים. (מאופק) רק אל תתחילי, דבור" קה. רק אל תתחילי. (שינוי) את רוצה לטייל?

דבורקה: (עייפה) אני רוצה לרבר. **אפריים:** אפשר לרבר גם בטבע. לא? **דבורקה:** (מאופק) אולי אני חוזרת עכשיו מהטבע,

אפריים? הרי אני באתי עם הו" כבייהטבע לראות את הפריחה הגדירה בשמורה.

אפריים: (מהסס) באמת? (בתימהון חשד" ני) דבורקה, את באת לראות את הפריחה בשמורה שלנו?

דבורקה: (ויבשה) כן, מה כל כך מוזר? **אפריים:** (חשונה מאוד) כאן? בטחיים הכבושים?

דבורקה: פריחה, אפריים, פריחה. וכל הדיבורים האלה על לא לטייל על כירדוני הצבא? איך ניסתת את זה? דווקא יפה ניסתת את זה. (צוחק קצת) כמעט השתכנעתי.

דבורקה: עברתי אירגון. לא עוד כאב על בני-אדם נכחדים וזרים. עכשיו כואב לי רק על פרחים נכחדים. לא על בני-אדם. (ברקע הופכת היבבות לבכי אשה רחוק)

אפריים: את מדברת ברצינות? אני כבר לא מכיר אותך.

דבורקה: (מחליפה מישחק) לא, אפריים. באתי לבקר ידידה שלי שעצורה אצלך.

אפריים: (יבש) אין לי אף עציר, דבורקה. הרי את יודעת. זאת שנכנסה סתם דיברה.

דבורקה: אשה מכוגרת. אם לכנים מכוג" רים. (פאוזה) עצרו אותה, כדי ש" אחר מהם, הצעיר, הסטורנט, יחזרו לארץ. (פאוזה) אולי הוא

דבורקה: עכשיו שאתה אומר את זה, אני בעצם שמה לב שלא באת הביר" תה, אפריים, כבר די הרבה זמן. לא?

אפריים: (שקט ועייף) רק אל תתחילי עם זה.

דבורקה: אני בהריון. **אפריים:** או במצנך את צריכה להתרוצץ בין הסימטות של העיר האורורה? הווא? את יודעת שמגאו מדמיע נשים בהריון מפילות?

דבורקה: (סרקסטית) מה אתה אומר? **אפריים:** בחיי. היה לי רופא מילואימניק, הוא גילה לי.

דבורקה: (עוזבת את הנושא) אפריים, אני בהריון. אתה מבין?

אפריים: (פאוזה ממושכת. נוקשה) מתי ההפלה?

דבורקה: לא תהיה הפלה! **אפריים:** (ניגש אליה. שומעים את נחמה שרה. הוא חושב את הכוונה) את זקנה מרי בשביל לדרת, דבורקה. זה לא טוב בשבילך, לא טוב בשביל התינוק ומאור-מאור לא טוב בשבילי. תשאירי את הוולדנות למיזרח התיכון. (צוחק וגומר) אנחנו גזע שוקע, דבור" קה. לא שמעת שהמערב שוקע?

דבורקה: (בתיעוב) אתה והפטפטנות שלך.

אפריים: (ניגש לטלפון, מנסה בכמה תנור" עות להשיג את המרכוזה) הלו, זה אפריים. מרכוזה? (מציג קצין עצבני) למה זה לוקח לכם כל כך הרבה זמן לענות? לא יהיה סוף לבלגן הזה שם? את רוצה שאני ארתק אותך? (לדבורקה, בחבי" בות) קצת פחד על כלום ואחר כך הכל מתבצע הכי טוב. (לטל" פון) תראי, האשה שלי צריכה לעשות כמה שיחות חשובות לתליאביכ או לירושלים. את תעזרי לה. כן? כן, עוד דבר אחר, אם אני אשמע שהיתה האונה, (גם מאוד) אני מרים אותך על כזה טיל, שגם לכל החברים שלי (לדבורקה, בנוקשות) אני יוצא עכשיו, דבורקה. עד שאני חוזר, יש לך תור להפלה. בסדר? (שינוי) ברור של מי שרעתה ה" קבלה) אנחנו באמת לא זקוקים עכשיו לצרה הזאת. את הבנת אותי?

דבורקה: (בחלון) למי אני צריכה לצלצל? **אפריים:** (בציצאה) מי עשה את ההפלה הקודמת? הוא היה בסדר. לא?

דבורקה: (עוצרת אותו) אתה לא רוצה מ" שולך בשביל לספר לו על החיים שלך?

אפריים: אין מה לספר על החיים שלי. **דבורקה:** אני רוצה לספר למישהו על ה" חיים שלי. כשאני אספר אותם לילד שלי, הם יהיו כליך יפים. אפילו החיים שלך, אפריים, (אוי) חזת ברחמה) אפריים, יש כאן חיים. (לוקחת את ידו ומנסה להעבירה על רחמה. הוא נרתע) זה לא מרגש אותך, שיש לי כאן חיים? (שינוי) אתה לא מבין כמה זה קרוש? (מנסה טוב) פתאום הזמן שעובר, שאוול, שמת, לא מכאיב, לא רק מכאיב. כל רגע שאתה מאבד מחייך, מישוה קרוב לך, אהוב, מקבל ממך. אל תשפוך ככה את הזמן.

אפריים: (נחוש רוע) נחמה, אני חוזר בעוד שעה ועד אז הכל מסוסם וגמור. כן?

דבורקה: כמה שאתה לא אוהב את עצמך, אפריים. כמה שאתה עייף (יוצא) רגע, חוזר! (לבררה) אוה, לא, דבורקה, הפעם הילד יהיה ילד ולא רם. (שהות) שילך אפריים לעזאזל.

חושך

(המשך מממוד 29)

הנגבי אחריי. אני יוצאת מהמעלית, והוא יוצא אחריי. כך ימים שלמים. עיתונאי מסויים מראיין נפלא, לכן כשהתחיל להפת" שיש אותי במכשיר, זה די פירגן לי. לפחות בחור אינטליגנטי. אבל החברה שלו תמיד בסביבה.

גם אצל הח"כ שלי, ההורמונים עובדים. זה כבר לא מצחיק. נסענו ביהוד בלילה והוא קצת נגע, קצת ליטף, דברים שאפשר לעבור עליהם בשתיקה. כשהגענו לבית, בשכונה מרכזית בירושלים, משום-מה הוא ניסה לנשק אותי. יצאתי מהאוטו בסערה וחשבת שהוא הבין שהוא לא בדיוק לטעמי. אני לא שמר" נית, אבל לא בכוח: אילו הייתי עוזרת של דרי צוקר, אולי הייתי מסכימה.

יום אחד הח"כ שלי צילצל לביתי וביקש שאגיע אליו, כי הוא רוצה לרבר איתי. בשיא תמימותי באתי אליו. בכל זאת יש לו מישפחה, ולא העליתי על דעתי. הוא הגיש לי קבוצה של עבודות, דיבר על עבודה, וכשגיש אמר שהוא לא סובל את הפורמליות בינינו. לפני שהספקתי להגיד ג"ק רובינסון, הייתי שרועה על המיטה והוא גוהר מעלי. איכסו העפתי אותו והסתלקתי.

"למחרת באתי למישרד, ובראמתיות ב" קשתי מכולם לצאת מהחדר. ניגשתי אליו ובקול חד וברור אמרתי לו: אני מבקשת שזה לא יקרה יותר, כי אם זה יקרה פעם נוספת תצטרך למצוא לך עוזרת אחרת!"

"בהתחלה חשבת להגיש נגדו תלונה, אבל במחשבה שנייה ידעתי שזה יגרם לשני" נו עוגמת-נפש, וחוץ מזה זאת נורמה בכנסת."

הח"כ ובת הרב

אפרת מספרת שכל הרכילות מגי" עות ממלון רמדה. הם מרכלים זה על זה. יש הרבה רומאנים. פעם היה מיקרה של חבר" כנסת מהליכוד, שהיה לו סיפור עם בת של רב. אפרת זועזעה מהסיפור.

"גרמה לי אפילו שהוא שילם לה. בעי" תונים לא פירסמו את שמו, אבל כולם בכנסת יודעים מי הוא. לצערי, מתייחסים אליו בדיוק כמו קודם לכן. עברו על זה לסדר-היום. אני לא!"

גם אני מסתכלת. פרט למאבטחים, אין הרבה ששוים מבט. אלה חתיכים באמת. פעם גם ראיתי בחור יהודי-אור, מהמם, התחלתי לרבר איתו, והוא אמר לי שהוא עובד עם ביבי נתניהו. אבל לצערי מאו לא ראיתי אותו."

אפרת כמעט אינה הולכת למינון הח"כים. לכל עוזר פרלמנטרי יש אישור לחתום על החשבון שם בשם הח"כ שלו. הח"כ מקבל תקציב נוסף עבור העוור.

"לא השתמשתי בזכות ההחתימה. אני תמיד שותה קפה ומשלמת מכספי. פעם ישבתי עם חברה במינון, ופינקתי את עצמי בעוגה. לא רציתי להשתמש בזכות-החתימה, אבל חברתי אמרה לי שכך מקובל, וזה בסדר. כשרציתי לחתום, התברר לי שהח"כ שלי ביטל את זכות-החתימה שלי. איש קטן — מה לעי" שות."

שיטת השעון המעורר

למרות הכל, אפרת אוהבת את העבודה בכנסת. יש אתגרים, יש מקום ליוזמה אישית, יש אנשים מעניינים ויש יחסי-עבודה טובים.

"האדם המשעשע ביותר בכנסת זה דב שילנסקי. הוא פשוט מצחיק. פעם הוא רצה להזמין לנאום את חנן פורת, ואחריי את יוסף עזרן. אבל הוא באמת קצת זקן, אז הוא אמר: רשות-הדיבור, לחנן פורת אחריי חנן עזרן."

"ההמצאה החדשה שלו זה שעון מעורר. הוא לא מצליח להשתלט על שרים, העונים על ומצא פיתרון. הביא שעון מעורר, המ" צלצל ברעש הכי מעצבן שיש, אחרי הזמן הקצוב. צילצולי השעון מהדהדים בכל המלי" את. טוטוטוטו, טוטוטוטו, טוטוטוטו..."

העולם הזה 2699